

Bezinning 454: Als dienaar

Matteus 20,17-28 = veertigdagentijd 2° week woensdag ¹

Het Woord

Onderweg naar Jeruzalem nam Jezus de twaalf leerlingen apart. Hij zei tegen hen: 'We zijn nu op weg naar Jeruzalem, waar de Mensenzoon zal worden uitgeleverd aan de hogepriesters en de schriftgeleerden, die Hem ter dood zullen veroordelen. Ze zullen Hem uitleveren aan de heidenen, die de spot met Hem zullen drijven en Hem zullen geselen en kruisigen. Maar op de derde dag zal Hij worden opgewekt uit de dood.'

Daarop kwam de moeder van de zonen van Zebedeus met haar zonen naar Hem toe. Ze viel voor Hem neer om Hem een gunst te vragen. Hij vroeg haar: 'Wat wilt u?' Ze antwoordde: 'Beloof Me dat deze twee zonen van mij in Uw koninkrijk naast U mogen zitten, de een rechts van U en de ander links.' Maar Jezus zei hun: 'Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die Ik zal moeten drinken?' 'Ja, dat kunnen wij,' antwoordden ze. Toen zei Hij: 'Uit Mijn beker zullen jullie inderdaad drinken, maar wie er rechts en links van Mij zullen zitten, kan Ik niet bepalen, die plaatsen behoren toe aan hen voor wie Mijn Vader ze heeft bestemd.' Toen de andere leerlingen hiervan hoorden, werden ze woedend op de twee broers. Jezus riep hen bij zich en zei: 'Jullie weten dat heersers hun volken onderdrukken en dat leiders hun macht misbruiken. Zo zal het bij jullie niet mogen gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal jullie dienaar moeten zijn – zoals de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

De derde maal al voorspelt Jezus zijn lijden, dood en verrijzenis.² Maar deze keer is het anders. Omdat ze heel dicht bij Jeruzalem zijn, klinkt het zwaarder en dreigender. En Jezus gebruikt ook meer woorden. Hij zet de gruwelijke kant in de verf: men zal Hem bespotten en geselen. De leerlingen moeten dus goed weten dat Jezus niet naar Jeruzalem gaat om er de macht te grijpen, op een heerserstroon te gaan zetelen ... Opvallend is dat de twaalf niet reageren. Zijn ze bang? Begrijpen ze het niet? Zijn ze het oneens? ...

¹ De verzen 20-28 (zie na de witregel) worden gebruikt op het feest van 25 juli H. Jakobus.

² Eerste maal: Matteus 16,21; tweede maal: Matteus 17,22-23.

De enige reactie is wat volgt. Ze staat in schril contrast met het voorgaande. Ellebogenwerk, ambitie, groot willen zijn ... Eerst de twee, die hun moeder als woordvoerder hebben. En dan de tien anderen, die groen zien van jaloezie. Zo ontstaan er verdeeldheid en negatieve spanningen in de groep. Onbegrijpelijk dat ze zo reageren op Jezus' derde voorspelling van het hoogtepunt van zijn leven: lijden, dood en verrijzenis. Of toch niet? Het is zo menselijk, zo herkenbaar. Het leeft ook onder ons.

Jezus reageert dan ook. Hij vraagt deel te nemen aan *zijn* beker en *zijn* doop. De kern is: Hij nodigt hen uit zich volkomen met Hem en zijn lot te identificeren. Zonder te weten waar dat toe zal leiden. Of beter: ze moeten het ergste verwachten. Want Jezus spreekt over de beker, die Hij liefst zelf aan zich zou laten voorbijgaan, zoals Hij aan de Vader vraagt in de Hof van Olijven (Matteus 29,39). De beker staat voor zijn lijden en dood. Hiermee sluit Hij aan bij de lijdensvoorspellingen.

Dan krijgen we een bijzonder belangrijk stuk voor de visie op de Kerk en de kerkgemeenschappen en de ambten daarin. Hij geeft zijn standpunt in een contrasttekening. Niet zoals de wereldse heersers, die macht uitoefenen en hun macht misbruiken. Maar als Jezus zelf: als dienaar, en zelfs meer: als slaaf. En juist met dit woord interpreteert Hij zijn keuze om die weg van lijden en dood te gaan: om de mensheid te dienen, zichzelf volledig te geven en allen vrij te kopen. Het losgeld is de som die een familie betaalt voor iemand van de familie die door iemand tot de slavernij gedwongen werd. Zo koopt Jezus ons allen vrij van de slavernij van de zonde. Gratis, uit genade, uit liefde, ons van harte gegeven omdat Hij ons bemint.

Het Woord in mijn leven

Op welke manier volg ik Jezus in zijn lijden? Beleef ik mijn lijden omwille van de liefde als deelname aan zijn roeping en zending? Waar en hoe misbruik ik mijn macht? Bekeer ik me voldoende tot de dienstbaarheid?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U bent de dienaar,
de slaaf van allen.
Met Uw lijden en dood
kocht U ons allen vrij
van zonde en dood.
Want U bemint ons.
Laat ons U volgen,
ook in het lijden
omwille van de liefde.
Geef dat we iedereen dienen
en niemand overheersen
of onze macht misbruiken. Amen.

© Eric Haelvoet 2016